

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

דה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

הגבורה של שניהם כאשר עולים כתאכל גבורות הא' עם כל
 היכולת המובט נפון והמוצ' דרוס כאשר בראשי ו' ו' אלו שניה'
 מלאים הוד והדר ועטרת מלכות בראשם לכהונ' את כמות
 הגבורה ולהוציאם ולהביאם ולתקנם במשמרותיהם לעבוד
 עבודת' ושניה' המאורו' כ' מתגברי ונורו הד' כעשו ויוס'
 כמין השבכה ובשכבה הזאת שאר המאורו' עוברי ובה שורפי'
 ובה מקבלים ובהיותם עולים כא' כסה את כל המאורות ולא
 בשאר דבר שלא כתבכה וחסו כלם ובמעלותם הגדול' מאוד
 ובמלאו לב' המאורות הללו גבולין שעד שם הן מניעים ושם
 עומדים רבוצין ומן המקו' הזה יוצא זיו והדר ומן התמכרם
 בא' יוצא רעם העליון ומן המקו' הזה יוצא כל מיני העדן של
 צדיק' ושל נבא המרום ואלו הארכים (כ"א העדנים) אין להם
 ערך ודמיון והם עתים שמוס כהני' הגשמו' והוא זיו שאיכנו'
 תופס מקו' ובהיותו שורה על ראש הסכיד (כ"א הסכד) תופס
 מקום כי ומלא את ראשו ומנבא ראשו כדמיון עטר' ומולאו'
 מכל אבני השמים ואבנים הטובות שממלאו תחת הכסוי (כ"א
 הכיפה) ובהיות שני המאורות הללו מתגברים כראו כשני
 מגדלים הא' פוכה לנפון והא' פוכה לדרו' ובראש לו המגדלים
 שומרי הקומות ואלה שמוותם שם הראשון הפוכ' דרוס נקרא
 אַתְּיָק' ושם השני הפוכ' נפון גַּלְיָה' שני שמו' גדולי' טובי'
 הם שני המגדלי' החוקים והטובי' אשר משם מתפרנסים (כ"א
 פרנסים) לאלפים ולרבבות ויוס' מתפרנסים משמלי' ואופנים
 וכרובים ותרשישי' ובני' האלים ומלאכים ואישים כל א' וא' כפי
 גבורתו וכפי ממשלתו כך הוא מקבל וכן עול' עד מקו' כורא'
 כל איש כפי השגתו שהו' משג' והוא יקוד יירי שבאו' שלישית
 והשמו' הללו כמה גדול' מעלתם הם שמו' עומדי' על הדברי'
 גבורים הגדולים לפעול ומאוד קדושים שמרוב קדושתם לא
 הונרכו קדושה אחרת כי הם הנופים בכל הדברים ורואים
 תחתיהם את כל המאורו' בקערות קטנו לפי קטנותם ולפי
 גודל מעלתם הגדול' של לו הב' הכל והמאור הדביעי דומה
 למאור הראשון וזולת שתחת (כ"א שזה) הראשון הוא עומד
 דומ' כמו תולדות הראשון והשמו' שממלאו לראשון כמכלול
 הגדול והנורא ואלה הם יושפצחי' רון וגיהאעומ' עירע
 אלו שני המאורות הם כיקוד שבא שבאות הדביעי מן השם
 ונוסף גבורה ע' ו האחרון מן הראשון שזה האחרון (כ"א
 הראשון) מתלק שלל לכל המאורות . ומשקה לנכות המלך
 ונותן כמ' לכל דבר ודבר זה הכיקוד שהו' השלישי הוא כורא'
 מאוד ורמזתי מעלותיו ואם תעיין תראה כל העיקר וסימן
 הכיקוד וכהר יוצא מעדן להשקות וזה הסימן הוא חותם
 הידוע באיברי בני ישראל ומכאן אביא לך ראייה

ההכרית סומך המרכבה ושום חכם לא הניע לסודו של אלו
 הד' תיבות שהם וכהר יוצא מעדן להשקות . והדביעי לו ד'
 מאורו' ככללו בד' התיבות הם ד' פכות המרכבה על תכונתם
 ומיין של לו ארבע תיבות הם מכות מילך ראשי תיבו שלחם
 נים ל' ואלו הד' מאורות שהם ב' ד' ה"ת הללו סימן וי' מל' כולם
 ככללו במקם אשר בישראל אשר הוא בראשון אור עומד וזהו
 ונהר וזהו עיקר קמתו עומדת בו השני הוא אור יוצא אור
 שמתפשט קמתו בעולם הג' אור מעדן שקמתו מעדנת
 העצמות לאשר שמקבלין מימנו הד' להשקות אור מפרנס .
 (כ"א מתפשט) כן (כ"א מן) החכם המוכים לכל העולם
 באמתו ועליו עומדים וזה הסכוק הוא סוד הברית כמו
 שרומזין ראשי תיבותיו וי' מל' לאשר כך את הג' ויוס' ישרד
 והיה לד' ראשים שהם ישראל ורע הקודש ונבאן כשלמו דרכי
 ניקוד הג' על כללים ופרטים כאשר נריך להיות גלוי וידוע
 אל חכם מבין ככל החכמה ומי שמבקדק ככאן יוצא חכמה
 ודעת הרבה ויוסיף לקם גם יוסיפו לו שנות מים :

ניקוד הר'

כורא' מאוד ממוזג (כ"א ממוסך)
 ברמזים ובגבורה ממהר לפעול ומן
 הג' הכו ככבד והוא מורא היימוד מן המפורשים למעל יוטר
 גייתר כמו שאמרתי אם תעיין באלו דרכי הנקודה תבין לני
 אתה עובד ולמי אתה מודה לאלה עליך כי כל הדרכים לא
 נראו אלא זאת כלא היו ולא כדמו (כ"א נראו) לעולם ואלו
 המאורות הם גדולים וכוראים כפי שתראה עכשו מאור א'
 מתפשט מן מקום המניאות הכורא' אשר לדמיונו אין דמיון
 ולקויוכו (כ"א ולמראיתו) אין קויון אחר ולמראהו אין מראה
 שדמה לו ולמשלתו אין ממשלה אחרת כמהו זולתי המניאו'
 ולגבורתו כל הגבורות כראו כלא היו ויכא זה לפעול ולכהונ'
 את שורש המנוקות והכמות ולהוציא ולהביאו ואם מאור זה
 יצא לנהוג את השם הכבד עאל' כו גבורותיו שאין להם סוף
 ובנאת המאו' הזה לפני אדונו המאורו' שכתפשטו מן זכותו
 ומן הדור סובבים אותו הם המרככים לפניו כל מיני תפילה
 ושמת' הם שישמיעי' השרה והקדוה לכל הפכות (כ"א פכות
 העולם) והמאור בהמנע כולם עומד (כ"א הולך) כדמיון מלך
 ועטרה בראשו ושאר המאורו' קוראים לפניו אברך ובהתגברו
 לעלות נראה כדמיון סולם צין ג' מעלות זו גדולה מזו וזו
 גדולה מזו והג' מעלות מי יוכל לדבר גבורתם וממשלתם
 כמה כתגאו (כ"א כתאו) ועלו מעלה מעל ובעלותו מעלה
 מעלה כראו כדמיון ג' סלונות מאירים לכל נבא המרום והג'
 סלונות הם מאירים לכל הדברי' ולכל המאורו' ועליה מ' וסודים

ברית מנוחה

כל היכולות וכל העמודים וכל הדברים על ג' מאורו' האלו
עומדים ואלו ג' מעלות עליהם עמודו ג' האבות וכל מאור
ומאור כסה לעבדו ובכבוד המאור מן ג' המאורות האלו את
הגלגלים וכל נבואותיהם ומראותיהם (כ"א מרוב) היו שאלו
מבין שלשתם כג' ורושמות (כ"א שמות) האבות והיו מקום
השורש העולם והמאור הזה הראשון אשר לג' חלקים כחלק
הוא היה מראה אשר ראה יעקב בבית אל כמ"ש וימלא והכה
בלם מונב ארצה וגו' וכאמר ויירא ויאמר מה כורא המקום
הזה והולם הזה בו כל משכיות המורה כשרשים וכל מיני
התאווה שמתאווים כל נבא מרום להגיע לשורש העולם הזה
וזהו ניקוד שורק בלות מן השם (כ"א יהו"ה) שורק בן (כ"א
בו) ג' נקודים והמאור הזה הראשון מרוב זכותו כאש הוא
עולה ומכסה את שם יהו"ה ומיבואו ומובואו כרשותו
ומכסהו לשלשה פנות לפנות דרום ולפנות מזרח ולפנות
מערב ולפנות צפון לא הכניח אותו. והמאור הזה בהיותו
מכסה את השם הנכבד לא נראה מן השם דבר אינו לפי
שהשם הוא קטן חליה מלחמין זה אלף המאור שחלק לג'
חלקים הוא כמו האומן את היונק וזהו לפי חשיבות השם
ובגלות מאור (כ"א עמוד) הא' מן מקומו מרעישים מפניו
כל המאורות וכל הבניינים וכולם מלאים פחד ואימה גדולה
אין לה ערך ודמיון וזה המאור בו ככללים ג' עלמות ומכני
מתפשטים מוון לבאות ג' עלמות. ובמאור הזה ככלל דין
ורחמים ואלה שמותם שמינאל לו על פי גבורתו שם הראשון
נקרא משבצות ושם השני רושא (כ"א רושא) ושם הנ'
נקרא תג'עין ג' שמות הללו אשר מראיהן כתור וראשי
שמותם תור הם שמות הגבורה והרחמים פועלי עלי טהרה
כדכונם והם שמות שמהם קבלו האבן והראשון הוא המלביש
לנבא השמים ש'ג' עם אדני' וגם המלביש'ת' וע' זה דר'
וגד' לה (כ"א וגדולה לבד) ואלו הנ' שמות הם היות קרובי'
א' המלך וכל המקומו' שאמרכו לועל' ושמותם בלשון קודש
שם הראשון כחל שטים והשניה סוף והנ' כחל העברים לו
הנ' מקומות מיוכל לדבר גבורתם לכן הפועל באלו הנ'
שמות יהיה מתכוין ויעלה הפעולה בידו ואלו הנ' מקומות
הם ג' מיני ברית שכרת הק' בה עם ישראל הא' שלא להביא
יובל לעולם וכתן לאומני לשם משבנות והוא מ"ש בתורה
ועשית משבנות וזה טהור שכאשר שום משחית יונא מלפני
המושל המאור הזה עומד בפרשת דרכים וכח המושח' כאשר
גיע אל המקום הזה תשש מלפני כח מעלות המאור הא'
וזהו הכרית שכרת הק' בה עם נח הכ' הוא הכרית שכרת
עם אברהם אבינו ע"ה שלא להכרית את זרעו הנ' שלא להלק

השכינה מן המקדש כמ"ש והיו עיני ולבי שם כל היום' מאור
הנ' מן ניקוד הרביעי והוא מאור מתקרב אל המלך יותר
משא' המאורו' ובגלותו לפני אדוניו כתן סביו למורס ולמערב
כ"ל כי כחלק לשנים ונקראו שמותיו פ'ריהואל (כ"א
פ'ריהואל' ושם השני צ'יצ'צ'נה (כ"א צ'יצ'צ'יה) הם שני
מאורות שזה מתגבר על זה ומרוב התגברם ועולי' לועלה
מעלה תשש גבורת הגדולה וכאשר מוכתם בלי תערובות
של דבר אחר עמודו שני המאורות וכראו כשני העמודים
כבוכים ומן זכותם נאלל מן הכנפים פנימי' אור שאין לו ערך
גם כמיני' למעלה גם כמיני' למטה זולתי שהמיני' למעלה
כתפשט גבורתו וכראו כדמיון רקיע והמיני' למטה נראה
לגבורת העליון כדמיון כיצוץ א' קשור בחקיע שניהם כאחד
לחראים היכל האהבה שבו היכולות כי מרוב זכותם נאלל ו'
מיני' וזהו וזהו וזהו כנטייר בגורה נפלאה ומן אלו הו'
מיני' כתפשטו ו' ומכות אשר אלה שמותם שרפים בראשם
שמועילי' - שמוילים בראשם שמו'ל - תרשישים בראשם שלג'ל'
אראלים בראשם מיכ'אל - שאלים בראשם גברי'אל - אופכים
בראשם אורפני'אל - ו' השרים הללו תשביע כאשר תרכה
לפעול בשם הזה בניקוד ותגלית וכל דרכיך כונה אור וזה
ניקוד קיץ שהוא בלות השכינה. מאור הנ' מיוכל גבורת
והדרתו וזיוו ועמקו כי הוא מושל למעלה ולמטה הנקרא
שורש האמונה שמונה כשרשו כל המאורות שאמרכו והיו
מקום החיים והמות והוא הרפואה והכמה אשרי אדם נאלל
אמונה והוא מקום מעמד לימונה הנמונה בלי תערובות
הזכה והברכה מקום האור שנאלל בשעת היצירה שהוא אור
מועיל ומסיה מוריד שאלו ועל כלו מכל מיי שהוא טהור וגם
בקדושתו כשרף בו מיד ומי שהוא טהור ירש מוכתתו והדרתו
והוא מקום הזיווג העליון ומקום הזיווג התחתון ובמקום
הזה שני זיווגם כעשו באמונה. ועתה היה מעיין בכל לבד
ובכל כפסך ותשיג חכמה אשר לא השגת אתה ואבותי'
ובכאן תראה למי אתה עובד ומי זה הוא אלוקינו ומלכינו
ועתה אביך בדרך האמונה שלא תכור ותראה כפלאו
עמוקות בהתגבר' מאור הנ' המושל מעלה ומטה ומזרח
זכות וגבורת המאור כחלקו מושלתו לשנים הא' הוא מיני'
לעיל הוא העולה עד מקום הראשון הקדיון ומי יוכל לדבר
גבורתו והדרתו וזיוו ותפארתו ושאוכו שמתפשט מוון
ובעלותו אינו כבדל משרשו שורש האה והנעלם עד שהג'
אל מקום אברה הראש מלמעלה לשער ומודווג שם הוא הנקרא
זיווג עליון אשר ליפיו אין קץ ואין תכלית ומספר ובהק'
שם המאור הנעלם חופף עליו והוא המאור הגדול

אשר לדמיונו
כמשבו אלל
ויפני קטבו
לאדוכו לא
ערך ומרוב
(כ"א מוש)
מי יוכל לדבר
שינא בגבור
ווגדולה מ'
קוספת על
על הכ' ה'
ותחתונים
הגדלו' ויו'
דרכי בני א'
המשחיתים
המושלים
באשמות
רוב זכות
מאור פונה
המאורות
הזה הנכור
ולאחד כך
מכוירים ב'
המקום מית
באמת כי כ'
הוא המושח
וכלם
וכל לפרכ
מושלתו)
היתה ונג'
ניקוד שבא
וזהו המוד
ערך ושם
מקום הזיו'
ב'רכה תפ'
ואלו שני
האהבה ש'
יכולת שם
ענין מאור
הד' נקרא

אשר לדמיונו אין דמיון ולתפארתו אין תפארת והכל לא
 כמבני אגלו לא כלל היו והוא אינו מושג מפני חוב ועלתו
 ויפני קטנות השכל שיש בנבראים ובהיות מודון העבד
 לא דוכו לא נרא' משניהם דבר ורוב זכות האור הקסוף אין לו
 ערך וירוב הזכו' כמשכו ממנו נכורות מלאים זיו וחדר שופכי'
 (כ"א ממשכים) שפע וברכה לכל העולמות ולכל הנבראים
 מי ויכל לדבר השפע והברכה כמה הוא שלם ולדמיון השפע
 שיוצא בנכורות קראו כבוד יהו' והנכורות כמאלו כמין כ"ו
 זו גדולה מיו וזו גדול' מיו כולם מלאים זיו והדר ומד' אחת
 קוספת על כולם הוא שורש המנוחות ואחר זה המאור הקסוף
 על הכ"ו הוא יוקום המנוחות שמשם מתפרקים עליונים
 ותחתונים וכאשר היווה הזה כעשו משם יוצאות המאורות
 הנדלו' ויון לו מאורות הנדלו' כתפשוטו המאורות המשקטים
 דרכי בני אדם ונס המאורות המיישרים דרכי בני אדם ועל
 המשקטים הללו כתיב וברא אקים את התכנים הנדלו' הם
 המושלים על כל דרכי בני האדם ומיישלתם בשעות ידועות
 באשמורת הבקר ובאזני היום ובשעות ראשונות הלילה ויון
 רוב זכות המאור שגודונו באדון הכל שהו' לקינו כבדל ממנו
 מאור פונה למטה וברדת המאור הפונה מטה נתבזזו כל
 המאורות וכל הנברות וכל הממשלות וירוב התקדו' הנאה
 הזה הזכר מתבזזים הניגונות והם השרפים בעלי הכולת
 ולאחר כך שהנבירה התפילה להקליט מתפשט' ממנו מאורות'
 תצוירים בנורות בעלי שכל והם השמלים וכן כולם מזה
 היוקום מתפשטים ומזה היוקום הנשמות יוצאות וכדע לנו
 באמת כי כל הדברים תלויים בהק' בה ואפילו יתוש בן יומו
 הוא היופרכסו והנה נודע לנו שאם הקב"ה לא היה אחד
 בראש מכל מיני הדמיון והראייתו ושאינו תופס יוקום שלא
 יוכל לפרנס לכל ברואיו שהאיל והוא אצראו מכל לו הדברים
 ממשלתו (כ"א אז היה נרסק מכל לו הדברים ואין ממשלתו)
 היתה מונעת לכל הקנוות ובה הענין אין לנו להארך וזהו
 כיקוד שצא שבאות הנ' ואלה הם שמותיו שם הראשון יי'
 והוא המודונו למנוחות הנורא וממשלתו של זה השם אין לו
 ערך ושם השני אד' נ"י הוא הנקרא הדוס רגליו של רס ושם
 יוקום היוונו התמתן שמשם הנבאות והמילים יוצא' והוא
 ב"כה תמתנו' (כ"א עליונה) אשר משם שואבים כל הנברא'
 ואלו שני (כ"א שמות) היוקומונו כמאלו מיוסדים על היכל
 האהבה שהוא יהוה יוצא אלו שני המאורות לנהוג את
 יכולת שם יהו' ה' ואם לדדוס ואם לנפון מאו' הד' והוא כמו
 ענין מאור הב' ולפי שמוצא הפרש בין זה לזה שזה המאור
 הד' נקרא ויקוד מים חיים וכוזולין מן לבנון ויוצאים המים

בני דרכים הם ו' קנוות העולם והס' הכהרות (כ"א
 הכקנודות) שיוצאים מנ' ע' וזה המאור הוא הנקרא רקיע
 העליון מתגבר בנבירה עליונה ומכסה ברוב גבורתו לכל
 הדברים ומתקדמים (כ"א ומתקברים) המאורות בארס
 (כ"א בראות) שהוא מתגבר ועולה אל כח מקורו העליון
 הגדול והנורא ובהיותו עולה כסה לכאן ולכאן והוא הנקרא'
 מסך העמוד לפני המלך לבל יראו פניו ושרתיו עושי רצונו
 (כ"א כ"ל רק עושי רצונו) והוא רקיע שכאשר אותיותיו
 רואים בכח מקורו יוצאים (כ"א מכעים) לעלות תמה ולקנו'
 נקם והוא יקוד הנבירה וממנו כמשכו כל הנברות וכל
 הממשלות וממנו כתפשוטו והוא כח מכניס התאורה בלבות
 בני אדם ומעמיד ינה' ר במקומו והוא כח שמשם משפט
 ונדקה יוצא והוא כח שכאשר הוא מתגבר ועולה בנבירה
 כל המאורות עומדין בהקבא ותשש כח הסכל (כ"א הסכל)
 ולא היה יכול לסבול ותשש הרמזים וכתגבר הנבירה ועלה
 אל מקורו מקור הנעלם ועמד לפניו כדמיון גבור וידיו
 פרושות וקשתו בידו לעשות משפט לולי ההדר והזיו היוצא
 מלפניה הכבוד שמתפשט על הנבירה ומכסה עליו וזינו
 יכול לכאת ותשש גבורתו ועמד מפחד מפני המאור המכסה
 עליו הנעלם מעיני כל בריה וזה שמו שמוצא לרקיע אלהים
 והוא יקוד פתח פתח הנברות והוא המנוחיא והמנוחיא
 כרצונו ומראהו כאש אוכלת וקול שאזנו כקול מים רבים
 וזוהרו כזוהר השמים לטוהר וגבולו ידוע מן המערב ועד
 המזרח מן שם יי' (כ"א יהו' ה) ועד שם אד' נ"י והוא בין
 שניהם מתפשט ואם בראשון נקשר גבורתו תשש מפני רוב
 הרמזי' ואם באחרון כתחוק גבורתו ומתגברת מעלה מעלה
 ומזהר לפעול פעולותיו כמו שראוי וכיון הכיקוד הזה
 י' קס כ"א מע"ט מים זהו סימנו העליון רימו' כמותו בלי
 קדושה ומזהר לפעול ושם אה"ה כלול עמו אין תכלית
 לפעולותיו והנה לך הכיקוד הכנון והמעולה עד אין קץ לא
 פירשתיו כי הוא כלול בשיר השירים כזה שיר השירים אשר
 לשלמה ולשם תראה כמה לאין סוף בזה הכיקוד החמישי
 שאפרש עכשיו בעזרת השם ית' ויתעלה :

ניקוד הה'

הוא שורש הכיקודים בגבור' וברמזים
 מתגבר משמיע שאזנו מן קנה הארץ
 ועד קנה הארץ מתגבר לעלות כאשר מתפשט מן שורשו מן
 שורש אילן החיים ובהתגברו באקונו ממעל לראשי הקו' קוסף
 על כלם ומרעיש' מפניו ובעלותו א מקומו כיהו מתנו הרס
 וכמה ממשלות שבר' לקול שאזנו אין ערך ואין דמיון
 ובהתגברו